

ROMÂNIA

TRIBUNALUL TULCEA
SECTIA CIVILA, COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ NR.

Şedința publică din data de 1
Completul compus din:
PREȘEDINTE: I
Grefier:

S-a luat în examinare cauza în contencios administrativ și fiscal având ca obiect anulare act administrativ - fiscal, formulată de reclamanta

PRIN PRIMAR cu sediul în comuna județul Tulcea, în contradictoriu cu părâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE, ANAF-DGFP TULCEA - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ și ANAF-DGFP TULCEA- ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ – SERVICIUL DE INSPECȚIE FISCALĂ , cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr.163 bis, județul Tulcea.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică din data de 26 mai 2011, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, având nevoie de timp pentru studiul actelor și lucrărilor dosarului, instanța a amânat pronunțarea la datele de: 1

ulterior, la data de 1 , când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. din , reclamanta prin Primar, a solicitat anularea Deciziei nr. a Deciziei de impunere fiscală nr. și a Raportului de Inspecție fiscală generală încheiat la sub nr. de către părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea și suspendarea executării Deciziei de impunere nr.

În motivare, reclamanta a arătat că, în urma controlului efectuat de Curtea de Conturi a României la , s-a constatat că din anul 2007 a făcut plăți reprezentând c/val. drepturilor speciale acordate funcționarilor publici și personalului contractual conform Contractului colectiv de muncă și a Acordului colectiv de muncă încheiate pe anul 2007 și următorii, la nivelul sume ce au fost achitare prin casieria unității pentru menținerea sănătății și a securității muncii în quantumul prevăzut lunar/persoană, precum și pentru o ținută decentă și asigurarea unei imagini corespunzătoare în raport cu

publicul și instituțiile cu care colaborează în quantum de semestru/persoană în baza unor tabele nominale.

A mai arătat reclamanta că, în conformitate cu cele stabilite de raportul Curții de Conturi pentru anul 2007 și următorii, a procedat la recuperarea contravalorii sumelor acordate cu titlu de drepturi speciale funcționarilor publici și personalului contractual, atât pe calea deciziilor de imputație, cât și a acțiunilor în restituire la Tribunalul Tulcea, care a respins aceste cereri, instanța considerând că aceste plăți au fost făcute în mod temeinic și legal salariaților și funcționarilor.

Ca un prim argument în sensul că sumele achitare nu sunt supuse impozitării, reclamanta susține că în mod corect Curtea de Conturi a reținut că a procedat legal când a plătit sumele reprezentând drepturi speciale în cadrul titlului II „Bunuri și servicii” alin. 20.14 „Protecția muncii” deoarece aceste plăți nu pot fi assimilate cheltuielilor salariale și nu sunt supuse impozitării.

Un al doilea argument legal, conform căruia sumele achitare nu sunt supuse impozitării, este faptul că în anul 2008 Primarul comunei a continuat să refuze plata drepturilor speciale, aşa cum apar acestea în CCM și în Acord CM, situație în care a fost dată în judecată de funcționarii publici și personalul contractual fiind obligați să le plătească sumele datorate.

În această situație, susține reclamanta, se poate observa că drepturile speciale nu au fost plătite ca atare din proprie inițiativă, plata cuvenită fiecarui salariat cu titlu de despăgubire fiind făcută în baza unei hotărâri judecătoarești și consideră că în această situație, organul de control fiscal trebuia să facă distincția necesară între sumele impuse impozitării și sumele datorate cu titlu de despăgubiri acordate prin hotărâre judecătoarească și nu are relevanță cum s-a procedat în fapt de către funcționarul de la casierie, fiind ușor de observat raportul juridic în care se află atunci când a plătit sumele în discuție, raport în cadrul căruia a respectat o hotărâre judecătoarească pe care a pus-o în executare, fiind obligată să plătească sumele ce li se cuvnea salariaților și funcționarilor publici cu titlu de daune suferite de reclamanți reprezentând c/val. unor drepturi din CCM.

Arată în continuare reclamanta că Primarul comunei a continuat să refuze plata drepturilor speciale, aşa cum apăreau acestea în CCM și în Acordul CM, situație în care comuna a fost dată în judecată de funcționarii publici și personalul contractual, iar Tribunalul Tulcea prin hotărâre judecătoarească irevocabilă a obligat-o să plătească reclamanților contravaloarea drepturilor cu titlul de despăgubiri, situație în care se poate observa că drepturile speciale nu au fost plătite ca atare din proprie inițiativă, ci în baza unei hotărâri judecătoarești.

În cadrul raportului juridic în care a achitat sumele datorate cu titlu de despăgubiri acordate prin hotărâre judecătoarească nu a făcut altceva decât să respecte legea și hotărârea judecătoarească pe care a pus-o în executare fiind obligați să plătească sumele respective cu titlu de daune suferite de salariați și funcționari în litigiul de muncă, noțiunea de „despăgubiri” fiind definită de literatura juridică ca „suma de bani la plata căreia este obligat deținătorul unei obligații contractuale neexecutate”.

Susține reclamanta că în art. 42 lit. b din Legea nr. 571/2003 – Codul fiscal se arată că „nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani primite de

“e o persoană fizică ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta”, iar în cazul de față daunele sau despăgubirile constau în echivalentul prejudiciului suferit de creditor pentru executarea cu întârziere sau necorespunzător a obligației de plată a drepturilor speciale.

În cauză, a fost administrată proba cu înscrișuri și a fost efectuată o expertiză contabilă.

Prin sentința civilă nr. [lin] Tribunalul Tulcea a dispus suspendarea executării deciziei de impunere fiscală nr. [lin] emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Organele fiscale din cadrul A.I.F. – Serviciul Inspectie Fiscală au verificat modul de stabilire, reținere, declarare și plată a impozitelor și contribuților la [lin] datorate bugetului general consolidat al statului.

Verificarea s-a efectuat ca urmare a solicitării Curții de Conturi a României, care prin adresa nr. [lin] precizat că: „ordonatorii terțiați de credite finanțați din bugetele locale au acordat diverse avantaje salariaților sub formă unor drepturi speciale (pentru hrană, medicamente, îmbrăcăminte, etc.) precum și sporuri de dispozitiv, diverse categorii de prime tichete cadou, etc., fără ca aceste sume să fie cuprinse în baza de calcul a impozitului pe salarii și fără ca asupra lor să se plătească de către angajatori sau angajați vreo contribuție la bugetele de asigurări. Aceste sume au fost plătite și înregistrate la Titlul II „Bunuri și servicii” și au avut ca temei legal contactele colective de muncă încheiate între sindicatele salariaților și ordonatorii de credite sau hotărâri judecătoarești”.

Verificarea s-a efectuat pentru perioada [lin] iar rezultatele inspecției fiscale au fost consemnate în raportul de inspecție generală nr. [lin] în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. [lin]

În urma verificării efectuate, organele de control fiscal au constatat că în perioada [lin] a acordat angajaților săi sume pentru menținerea sănătății, asigurarea unei ținute decente și asigurarea protecției personalului, conform Acordului/Contactului colectiv de muncă astfel:

- în anul 2007 a acordat salariaților suma de [lin] ei;
- în anul 2008 a acordat salariaților suma de [lin] lei;
- în anul 2009 a acordat salariaților suma de [lin] ei;
- în anul 2010 a acordat salariaților suma de [lin] ei, pentru care nu a calculat, declarat și virat impozitul pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, încălcând astfel prevederile art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru sumele menționate mai sus, cu ocazia verificării și includerii acestora în baza de impozitare, considerând că au fost încălcate prevederile art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 23 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de

pensii și drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, art. 101 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, art. 19 și art. 26 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, art. 4 din Ordinul nr. 617/2007, art. 4 alin. (2) din O.U.G. nr. 158/2005, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei sumă totală de [redactat] lei, reprezentând: impozit pe veniturile din salarii ([redactat] lei), majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii ([redactat] lei), C.A.S. salariați ([redactat] lei), majorări de întârziere aferente C.A.S. salariați ([redactat] lei), C.A.S. datorată de angajator ([redactat] lei), majorări de întârziere, aferente C.A.S. angajator ([redactat] lei), C.A.S.S. angajator ([redactat] lei), majorări aferente C.A.S.S. angajator ([redactat] lei), contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator ([redactat] lei), majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator ([redactat] lei), C.A.S.S. angajați ([redactat] lei), majorări de întârziere aferente C.A.S.S. angajați ([redactat] lei), contribuția de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați ([redactat] lei), majorări aferente contribuției de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurași ([redactat] lei), contribuția pentru concedii și indemnizații datorată de angajator ([redactat] lei), majorări de întârziere aferente contribuției pentru concedii și indemnizații datorate de angajator ([redactat] lei), contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale ([redactat] lei), majorări aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale ([redactat] lei).

În baza acestui raport de inspecție a fost emisă Decizia de impunere nr. [redactat] prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare de plată astfel:

- impozit pe venituri din salarii și asimilate salariilor – [redactat],
- majorările de întârziere aferente – [redactat],
- contribuție de asigurări sociale datorată de angajator – [redactat],
- majorări de întârziere aferente – [redactat],
- contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați – [redactat] lei;
- majorări de întârziere aferente – [redactat],
- contribuție de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator – [redactat],
- majorări de întârziere – [redactat];
- contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați – [redactat] lei;
- majorări de întârziere – [redactat],
- contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator – [redactat] lei;
- majorări de întârziere – [redactat];
- contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator – [redactat],
- majorări de întârziere – [redactat],
- contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați – [redactat]

- majorări de întârziere –
- contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice

- majorări de întârziere –

Împotriva Deciziei de impunere nr. 107 reclamanta a fost a formulat contestație.

Prin Decizia nr. 107 părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea a respins contestația ca neîntemeiată.

Decizia este legală.

Astfel, nu pot fi reținute motivațiile reclamantei că drepturile speciale pentru menținerea sănătății și asigurarea protecției personalului în vederea refacerii capacitatei de muncă și drepturile pentru o ținută decentă și asigurarea unei imagini corespunzătoare în raport cu publicul și instituțiile cu care colaborează, au fost acordate obligatoriu de către ordonatorul de credite ca rezultând din contractul, respectiv acordul colectiv de muncă, întrucât organele de inspecție fiscală nu au stabilit că drepturile speciale ar fi fost acordate nelegal, ci că ar fi trebuit impozitare conform prevederilor art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă..."

(2) În vederea impunerii, sunt asimilate salariilor:

k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor", coroborate cu prevederile pct. 68, 71 și 72 din H.G. nr. 44/2004, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

68. „Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă și care sunt realizate din ;

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire:

- salariile de bază;
- sporurile și adausurile de orice fel;
- orice alte câștiguri în bani și în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată muncii lor...;

o) alte drepturi sau avantaje de natură salarială, ori asimilate salariilor".

71. „Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri și servicii, precum și sumele acordate pentru distracții sau recreere.

72. Avantajele în bani și echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă”

Nu poate fi reținută motivația reclamantei potrivit căreia, a evidențiat acest sume prin debitarea contului 629 „Alte cheltuieli” autorizate prin dispoziții legale la Titlul II – „Bunuri și servicii”, art. 20.14 „Protecția muncii” și a avut în vedere prevederile art. 55 alin. 4 lit. e) din Codul fiscal actualizat, potrivit căruia:

„Următoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile în înțelesul impozitului pe venit:

(...) e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum și a uniformelor obligatorii și a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislației în vigoare...”, întrucât sumele plătite de reclamantă salariașilor săi pentru menținerea sănătății și asigurarea protecției personalului, nu pot fi confundate cu contravaloarea alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum și a uniformelor obligatorii, ce se acordă în anumite sectoare (ex. metalurgie, mină etc.) potrivit legislației în vigoare.

Considerentele reclamantei că sumele în discuție nu fac parte din drepturile salariale, care sunt plătite din buget de la Titlul I „Cheltuieli de personal”, iar drepturile speciale sunt plătite de la titlul II „Bunuri și servicii” și nu trecute în cartea de muncă a salariatului, nefiind luate în calcul la stabilirea drepturilor de pensie, a dreptului de șomaj și sănătate pe care îl are fiecare salariat, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației întrucât, așa cum au constatat organele de inspecție fiscală, sumele trebuiau incluse în baza lunată de calcul pentru impozitul pe salarii și celealte contribuții conform următoarelor prevederi legale:

- art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă...”

- art. 24 din Legea nr. Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, aplicabil în 2007:

„(1) Baza lunată de calcul, la care angajatorul datorează contribuția de asigurări sociale, o constituie fondul total de salarii brute lunare realizate de asigurații prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. I și II”, coroborate cu prevederile pct. 19, lit. I) din Ordinul nr. 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000, conform cărora: „Prin sintagma venitul brut realizat lunar se înțelege venitul brut în bani, achitat din fondul de salarii, reprezentând:... I) alte sume acordate potrivit legii.”

- art. 24 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări de sociale, aplicabil în 2008:

„(1) Baza lunată de calcul a contribuției de asigurări sociale datorate de către angajator, o constituie suma veniturilor care constituie baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale conform art. 23 alin. (1) „coroborate cu prevederile pct. 19 lit. I) din Ordinul nr. 340/2001, pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000, conform cărora :”Prin sintagma venitul brut realizat lunar se înțelege totalitatea veniturilor în bani sau în natură, indiferent de fondurile din care acestea se achită, realizate de asigurații care se

„ă în una sau mai multe dintre situațiile de la art. 5 alin. (1) pct. I și II din lege...”

Art. 23 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, aplicabil în 2007:

(1) Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie:

a) salariile individuale brute, realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de muncă, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. I, sau veniturile brute de natura drepturilor salariale realizate lunar de asigurații prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. II; - coroborate cu prevederile pct. 19, lit. I) din Ordinul 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000, citat anterior;

- art. 23 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, citat anterior, în cazul asiguraților, coroborate cu prevederile pct. 19, lit. I) din Ordinul 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000, de asemenea citate anterior, pentru anul 2008;

- art. 26 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă cu modificările și completările ulterioare, prevede : „Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a cărei cotă se aplică asupra sumei veniturilor care constituie baza de calcul a contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj, conform art. 27 alin (1)”.

Art. 27 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă cu modificările și completările ulterioare, la alin (1) prevede: „Angajatorii au obligația de a reține și de a vira lunar contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a cărei cotă se aplică asupra bazei lunare de calcul, reprezentată de venitul brut realizat lunar, în situația persoanelor asigurate obligatoriu prin efectual legii, prevăzute la art. 19”;

Art. 4 din Ordinul 617/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat, respectiv de asigurat fără plata contribuției, prevede:

„Contribuția angajatorilor se calculează asupra tuturor veniturilor din salarii și asimilate salariilor”

Art. 5 – Ordinul 617/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat, respectiv de asigurat fără plata contribuției:

„(1) Contribuția lunară a persoanelor asigurate se stabilește sub forma unei cote stabilite de lege, aplicată asupra veniturilor din salarii sau a celor asimilate acestora, care sunt supuse impozitului pe venit. Angajatorul are obligația calculării, reținerii și virării lunare integrale a contribuției datorate de către persoana asigurată în contul deschis pe seama C.N.A.S. la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului în a căror rază angajatorii sunt luați în evidență ca plătitori de impozite și taxe.

(2) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special

prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea venitului ori de forma sub care le se acordă.

(3) Veniturile assimilate salariilor cuprind orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori assimilate salariilor care se supun impozitului pe venit, aşa cum sunt definite de Codul fiscal și de Normele metodologice de aplicare a acestuia."

- art. 257 – Legea nr. 95/2006, privind reforma în domeniul sănătății, prevede:

„(1) Persoana asigurată are obligația plății unei contribuții bănești lunare pentru asigurările de sănătate, cu excepția persoanelor prevăzute la art. 213, alin. (1).

(2) Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra:

a) veniturilor din salarii sau assimilate salariilor care se supun impozitului pe venit;”

- art. 101 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, prevede:

„Baza lunară de calcul la care persoanele prevăzute la art. 5 și 7 datorează contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale este reprezentată de fondul total de salarii brute lunare realizate.”

Art. 4 din O.U.G. nr. 158/2005 privind conchediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, prevede:

„(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2008, cota de contribuție pentru conchedii și indemnizații, destinată exclusiv finanțării cheltuielilor cu plata drepturilor prevăzute de prezența ordonanță de urgență, este de 0,85%, aplicată la fondul de salarii sau, după caz, la drepturile reprezentând indemnizație de șomaj, asupra veniturilor supuse impozitului pe venit ori asupra veniturilor cuprinse în contractul de asigurări sociale încheiat de persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. e), și se achită la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate”.

Având în vedere cele mai sus prezentate, documentele existente la dosarul cauzei, constatăriile organelor de inspecție fiscală, motivațiile reclamantei, rezultă că organele de inspecție fiscală au stabilit în conformitate cu prevederile legale suma de 1 [] lei, reprezentând impozit pe salarii și contribuții datorate reclamantei.

În ceea ce privesc majorările de întârziere aferente, se reține că acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, și întrucât prin contestația formulată reclamanta nu a obiectat asupra modului de calcul a acestora, potrivit art. 119, alin. (1) din O.G. nr. 92/2003, „pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după aceste termen majori de întârziere.

Pentru aceste considerente, urmează a respinge acțiunea, ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRÂŞTE:

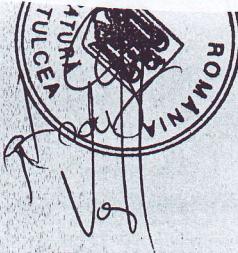
Respinge acțiunea formulată de reclamanta
cu sediul în comuna [REDACTAT] județul Tulcea, în
contradictoriu cu părâtele **DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE,**
ANAF-DGFP TULCEA - ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALĂ și ANAF-DGFP
TULCEA- ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALĂ – SERVICIUL DE INSPECTIE
FISCALĂ cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr.163 bis, județul Tulcea, ca
nefondată.

Definitivă. Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din [REDACTAT]

P R E S E D I N T E,

GREFIER,
[REDACTAT]

Redactat jud.

Tehnoredactat gref.